

ХЕРСОНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
КАФЕДРА ДИЗАЙНУ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА

на тему: «Дизайн і верстка видання»

Виконав: студентка 4 курсу, групи 4Д1(г)

Спеціальності 0.22 «Дизайн»

(шифр і назва спеціальності)

Мальчикової Т.О

(прізвище та ініціали)

Керівник Шейник С.П

(прізвище та ініціали)

Рецензент Ретівая О.М_____

(прізвище та ініціали)

Хмельницький - 2026 року

ХЕРСОНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет інформаційних технологій та дизайну
Кафедра дизайну
Освітній рівень перший (бакалаврський)
Спеціальність 022 Дизайн
(шифр і назва)
Освітньо-професійна програма 022.01 «Графічний дизайн»
(назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
к.т.н., доцент Ганна ПОЛСТАЄВА
“ ” 20 року

З А В Д А Н Н Я НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Мальчикової Тетяни Олексіївни

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи «Дизайн і верстка видання»
керівник роботи ст. викладач Шейник С.П.
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом закладу вищої освіти від 23.01.2026 року №105-с

2. Строк подання студентом роботи 10.06.2026р.

3. Вихідні дані до роботи Тревел-журнал про 7 середньовічних замків Англії.
Розробка журнальної сітки, композиційних рішень та розкадровки.

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити) Розділ 1. Аналіз проєктної ситуації; Розділ 2. Розробка об'єкта проєктування; Розділ 3. Практична реалізація проєкту; Розділ 4. Охорона праці.

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень) Планшети 4 шт. 50*100 см.

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
Основний розділ	ст.викладач Шейник С.П.	25.02.26	11.05.26
Охорона праці	к.т.н., доцент доц.Кузнєцов С.І	07.05.26	09.06.26
Нормоконтроль	Ст.викладач Чорностан Г.В.	10.05.26	11.06.26

7. Дата видачі завдання 09.02.2026 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№	Назва етапів роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
	Опрацювання теми, збір матеріалів, а	10.02 – 01.03	
	Написання вступу,	01.03 – 03.03	
	Аналіз аналогів	03.03 – 11.03	
	Розробка концепції проєкту,	11.03 – 18.04	
	Створення сітки	18.04 – 05.05	
	Розробка концепту	05.05 – 12.05	
	Розробка сітки	12.05 – 21.05	

Студент _____ Мальчикова Т.О.
(підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник роботи _____ Шейник С.П.
(підпис) (прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

Мальчикова Т. «Дизайн та верстка видання». Рукопис.

Робота на здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальністю 022 Дизайн. Херсонський національний технічний університет. Хмельницький, 2026.

У роботі розглянуто питання розробки тревел-журналу, присвяченого 7 знаменитим замкам Англії. Актуальність теми зумовлена зростанням інтересу до культурно-історичної спадщини та потребою в якісних візуальних матеріалах для туристичної сфери.

Метою роботи є створення журналу архітектурних пам'яток, який передає їхню величну історію та особисту унікальність. Для досягнення поставленої мети вирішено такі завдання: ознайомлення з історичною спадщиною Англії періоду Середньовіччя; вивчення принципів верстки та сучасних тенденцій дизайну періодичних видань; аналіз основних етапів проєктування рекламної та друкованої продукції.

Практична значущість роботи полягає у можливості використання створеного журналу в туристичних цілях, для просування як самого продукту, так і його автора, а також для подальшої реалізації та продажу видання.

Ключові слова: графічний дизайн, журнал, дизайн, поліграфія, замок, маркетингові інструменти.

ABSTRACT

Malchikova Tanya. «Design and layout of the publication». Manuscript

This is a Bachelor's degree thesis in specialty 022 Design. Kherson National Technical University. Khmelnytskyi, 2026.

The thesis examines the development of a travel magazine dedicated to 7 famous castles of England. The relevance of the topic is determined by the growing interest in cultural and historical heritage and the need for high-quality visual materials for the tourism industry.

The aim of the work is to create a magazine of architectural monuments that conveys their majestic history and unique character. To achieve this goal, the following tasks were solved: familiarization with the historical heritage of England during the Middle Ages; study of layout principles and current design trends in periodicals; analysis of the main stages of designing advertising and printed products.

The practical significance of the work lies in the possibility of using the created magazine for tourism purposes, for promoting both the product and its author, as well as for further distribution and sale of the publication.

Keywords: graphic design, magazine, design, polygraphy, castle, marketing tools.

ЗМІСТ

ВСТУП	8
РОЗДІЛ 1. АНАЛІЗ ОБ'ЄКТУ ПРОЄКТУВАННЯ	10
1.1 Еволюція та сучасний стан тревел-періодики	10
1.2 Архітектурно-історичні особливості середньовічного замку	13
Висновки	22
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ АНАЛОГОВОГО СЕРЕДОВИЩА.....	23
2.1 Референс №1.....	23
2.2 Референс №2.....	24
2.3 Референс №3.....	26
2.4 Референс №4.....	26
2.5 Референс №5.....	28
2.6 Референс №6.....	28
2.7 Референс №7.....	29
2.8 Референс №8.....	30
Висновки.....	31
Розділ 3. ПРОЄКТНА ПРОПОЗИЦІЯ	33
3.1 Пошуково- ескізна робота.....	33
3.2 Фінальний варіант.....	36
Висновки.....	38
Розділ 4. ОХОРОНА ПРАЦІ.....	39
4.1 Безпечні умови	40
4.2 Виробнича санітарія	41
4.3 Пожежна Безпека	44
4.4 Техніко-економічні розрахунки заходів з охорони праці.....	45
Висновки.....	50

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ	51
Додаток А	53
Додаток Б	57
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	62

ВСТУП

Актуальність роботи. Тревел-журналістика та тревел-журнали сьогодні актуальні як ніколи, оскільки вони пройшли нелегкий шлях із простих довідників до інструментів глибинного осмислення світу, експертної верифікації та усвідомленого туризму. У наш час, коли класичні путівники старіють до моменту їх друку, а соціальні мережі перевантажені глянцеvim, часто недостовірним контентом, професійні тревел-медіа виконують найважливіші функції для людей. Сьогодні через війни та конфлікти країн популярні локації задихаються від напливу людей, а деякі острови навіть закриваються на вихідні через наплив туристів. Тревел-журналісти сьогодні формують тренд на мікротуризм (подорожі неподалік будинку) та «slow travel» (повільні подорожі). Вони відкривають для аудиторії недооцінені, безпечні та відокремлені куточки планети замість переповнених столиць. Журнали про подорожі (як друковані, так і якісні мультимедійні проекти) залишаються важливим джерелом натхнення та ментального перезавантаження. Для людей, які тимчасово не можуть подорожувати через фінансові, фізичні чи геополітичні обмеження, глибокі репортажі з якісним візуальним супроводом стають способом легального «ескапізму» та розширення кругозору.

Мета роботи – розробка проекту, з урахуванням художніх та психологічних аспектів.

Об'єкт дослідження – це створення концептуального рішення для журналу як частина напрямки в журнальній культурі.

Предмет дослідження – розробка концептуального дизайну для поліграфічного продукту

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити наступні завдання:

- вивчити теоретичні аспекти журнальної верстки та їх роль

- дослідити матеріал про замки Англії
- визначити структуру майбутнього журналу;
- знайти якісні панорамні фото;
- розробити концепт журналу.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних літературних джерел та додатків. Повний обсяг роботи становить 63 сторінки, з яких 8 сторінок займають додатки, 2 сторінки – список використаної літератури. Основна частина роботи налічує 53 сторінки.

РОЗДІЛ 1

АНАЛІЗ ОБ'ЄКТУ ПРОЄКТУВАННЯ

Аналіз проектної ситуації здійснюється для комплексного аналізу з метою виявлення особливостей та вимог до творчого проекту. Розділ у собі вивчення предмета проектування та його особливостей, цільової аудиторії та мети проекту для читача. Також було проведено докладний аналіз вивчення замків як головного елемента у майбутньому видавництві.

1.1 Еволюція та сучасний стан тревел-періодики

У цьому підрозділі розкрито поняття «тревел- журналістики» та «Тревел-журналу»

Журнал становить собою різновид періодичного друкованого медіа, на шпальтах якого розміщуються аналітичні статті, реферативні матеріали, тематичні огляди з актуальної соціально-політичної, наукової чи виробничої проблематики, а також твори художньої літератури. Порівняно з газетними публікаціями, журнальні розвідки вирізняються більшим обсягом та чітко структурованою, постійною системою рубрик. Крім того, даний тип видань характеризується наявністю ілюстративного контенту та розширеним тематичним спектром. Серед ключових специфічних рис журналу як інформаційного каналу варто виділити такі:

- тривалість існування та систематичність виходу свіжих номерів через чітко встановлені часові інтервали, де контент подається переважно у формі розгорнутих статей;
- виражена тематична концепція змістовного наповнення та публікованих матеріалів, а також специфічне візуально-поліграфічне кодування.

У сучасній практиці диференціацію журнальних видань здійснюють за комплексом критеріїв, зокрема: за географією випуску, специфікою інформаційного наповнення, цільовим вектором, типом видавництва, мовною ознакою, тематичним профілем та колом потенційних читачів.

Ці медіа проєктуються під запити конкретних сегментів суспільства: починаючи від вузькопрофільних академічних збірників і закінчуючи розважальною періодикою для масового споживача. За змістовим наповненням їх поділяють на такі категорії:

- суспільно-політичні та фінансово-економічні;
- промислово-технологічні;
- академічні з природничих дисциплін;
- аграрного спрямування;
- охорони здоров'я та медицини;
- соціокультурні й освітні;
- белетристичні (літературно-художні);
- оборонно-військові;
- фізичної культури та спорту;
- природоохоронні й екологічні.

Тревел-журнал - це спеціалізоване видання або блог, присвячений опису знакових місць, культурних об'єктів, природних чудес та унікальних локацій. Він поєднує якісні фото, подорожні нотатки та корисні поради для планування подорожей.

Його історія почалася з початком подорожей. До появи спеціалізованої періодики інформація про далекі країни поширювалася через книги подорожей та щоденники мореплавців, як-от записи Джеймса Кука (1784), які ставали бестселерами. У середині XVII століття у Франції та Британії з'явилися наукові видання (наприклад, *Journal des Sçavans*, 1665), де публікувалися перші

географічні описи та звіти експедицій. Розвиток залізниць та масового туризму, започаткованого Томасом Куком у 1840-х роках, створив підґрунтя для тревел-журналістики. Спочатку заснований як суворе наукове видання National Geographic Society, він зробив революцію у 1905 році, почавши масово публікувати фотографії. Багато сучасних глянців починалися як рекламні листки транспортних компаній. Наприклад, відомий журнал Travel виник у 1901 році під назвою The Four-Track News як видання залізниці New York Central.

Путівнича преса (англ. *travel journalism*) уособлює собою актуальний медійний напрям, фокусом якого є акумуляція, аналіз та трансляція аудиторії відомостей про географічні, етнокультурні, рекреаційні та історичні особливості різних дестинацій.

У закордонній практиці широко використовується споріднений термін «тревел-райтер», що детермінує діяльність автора, котрий спеціалізується на описі подорожей. Проте це поняття тяжіє радше до художньо-літературної творчості. Натомість професійний тревел-журналіст спирається насамперед на інформаційні, фактологічні стандарти медіавиробництва, а сфера його професійної реалізації охоплює як друковані чи електронні ЗМІ, так і телевізійне мовлення та конвергентні платформи. Його особливості становлять:

Жанрова структура напрямку. Специфіка путівничої журналістики зумовлює використання широкого інструментарію та варіативності текстових форм. До найбільш затребуваних жанрів належать:

- Дорожній нарис. Художньо-публіцистична форма, покликана репрезентувати ключові події, авторські рефлексії, специфіку побуту та комунікацію з автохтонним населенням під час творчого відрядження чи експедиції.
- Репортаж. Передбачає глибоке застосування методу безпосереднього спостереження, ефект присутності та фіксацію хронологічного перебігу й

результатів дослідження локації в текстовому чи візуальному форматі.

- Огляд. Форма аналітичного висвітлення соціокультурних та інфраструктурних реалій, що містить експертну оцінку автора, котрий детально вивчає особливості конкретного регіону чи туристичного сегмента.

Контентні домінанти та цільові орієнтири:

1. Візуальний складник. Значна увага приділяється якісному ілюстративному контенту (фоторепортажам, інфографіці), який транслює автентичну атмосферу описуваного простору.
2. Емпіричний досвід. Наратив будується не навколо сухих статистичних довідок, а базується на захопливому викладі історій від першої особи про традиції, ментальність та локальну культуру.
3. Прагматична функція. Кінцева мета контенту полягає у мотивації реципієнта до здійснення подорожі, а також наданні практичної допомоги під час прєктування логістичних маршрутів.

1.2 Архітектурно-історичні особливості середньовічного замку

Середньовічний замок - це укріплена споруда, що поєднує функції житла феодала та оборонної фортеці. Ці замки — це не просто фортеці, а цілі системи для виживання, управління та демонстрації влади. Вони пройшли шлях від дерев'яних веж на пагорбах до неприступних кам'яних гігантів.

На відміну від міських фортець, замки не були громадською захисною спорудою, а були побудовані та належали місцевим феодалам і були символом їхньої величі. Відповідно, замки були призначені для феодала та його сюзеренів, оскільки Ленно-васальна система заснована на взаємозв'язку між сюзереном та його васалами, де в обмін на військову службу васала сюзерен надавав йому

свої суверенні землі та очікував лояльності.

Ключові компоненти структури

1.Штучний насип (мот). Земляний пагорб, створений із ґрунту із додаванням щебеню, торф'яних мас, вапняку або хмизу. Висота подібних об'єктів переважно становила до 5 метрів, хоча поодинокі зразки досягали 10 і більше метрів. Поверхню укріплювали про шарком глини або дерев'яним покриттям. Основа насипу мала круглоподібну або квадратну форму, а її поперечник щонайменше вдвічі перевищував показник висоти. На плато будували дерев'яну (пізніше — кам'яну) фортифікаційну вежу, огорожену частоколом. По периметру пагорба пролягав сухий або наводнений рів, за рахунок викопування якого й утворювали насип. Потрапити до вежі можна було через зйомний дерев'яний місток та спеціальні сходи, облаштовані на схилі.

2.Внутрішня територія (бейлі). Обмежена площа (у межах двох гектарів), що безпосередньо межувала з пагорбом або оточувала його. Тут зосереджувалися житлові й господарські інфраструктурні об'єкти: приміщення для власника фортеці та військового гарнізону, стайні, кувальні майстерні, продовольчі комори, харчоблоки тощо. Із зовнішнього боку цей простір захищався дерев'яним палісадом, земляним валом і оборонним ровом, куди відводили воду з найближчих річок чи озер. Внутрішня зона могла поділятися на кілька ізольованих секторів, або ж замок мав систему з кількох суміжних дворів.

3.Донжон. Центральна оборонна вежа в архітектурі європейського феодалізму. На відміну від рядових стінових веж, донжон зводили вглибині укріплень (у найбільш захищеному й важкодоступному секторі) автономно від зовнішнього контуру, що перетворювало його на ізольовану цитадель. Окрім захисної ролі, вежа слугувала безпосередньою резиденцією феодала. Тут також концентрувалися стратегічні вузли замку: зброярня, автономне джерело води

(криниця), запаси провіанту. Конфігурація донжонів суттєво відрізнялася: у Британії домінували чотирикутні споруди, проте існували круглі, восьмигранні та складні багатокутні форми. Еволюція їхньої геометрії зумовлена розвитком архітектурної справи та засобів облоги, адже округлі стіни значно краще витримували удари металевих снарядів.

4.Фортесний мур. Кам'яні стіни, призначені для захисту периметра внутрішнього двору. Їх проектували достатньо високими для унеможливлення штурму за допомогою драбин, та масивними — для протидії облоговим машинам і тогочасній артилерії, яка почала активно застосовуватися з XV століття. Стандартні параметри муру становили близько 3 метрів завтовшки та 12 метрів заввишки, хоча габарити варіювалися залежно від фортеці. Для захисту підніжжя від підкопів подекуди облаштовували кам'яне вимощення. Верхній бойовий майданчик дозволяв гарнізону атакувати ворога знизу, а зубчастий парапет слугував укриттям. Інтегровані в мур вежі забезпечували ведення флангового (поздовжнього) вогню. Варто зазначити, що класичні бійниці з'явилися в Європі ближче до XIII століття, оскільки раніше вважалося, що наскрізні отвори послаблюють монолітність конструкції.

5.Оборонний рів. Спеціальні штучні канали, які прокопували навколо фортець як невіддільний елемент захисного комплексу. Вони відігравали ключову роль у стримуванні штурмів: блокували підступи до мурів і заважали розгортанню важкої техніки (таранів, облогових веж). Наповнення рову водою повністю нівелювало загрозу ворожих підкопів. Для гідротехнічного забезпечення рови часто з'єднували з природними водоймами. Систему потребувала регулярного очищення від мулу та сміття задля уникнення мілководдя. Іноді на дні встановлювали загострені дерев'яні кілки. Вхід до замку координувався за допомогою підйомних місткових конструкцій.

6.Вхідна брама. Історично міські ворота створювалися як контрольно-

пропускні пункти для регулювання руху населення, транспорту, ремісничих товарів і худоби. Проте цей елемент мав ширший функціонал. Відповідно до військово-політичних умов, ворота виконували фортифікаційну, митну чи репрезентативну роль. За безпеку відповідав загін вартових або брамників. У разі замикання проходу на ніч, ключі зберігалися у відповідальних осіб, а для пізнього доступу використовували невелику бічну хвіртку.

7.Будівництво.Будівництво замку розпочиналося з вибору місця та будівельних матеріалів. Замок з дерева коштував набагато дешевше, і побудувати його було простіше, ніж кам'яний замок. Вартість будівництва більшості замків не дійшла до наших днів, тому що більшість документів, що збереглися, по темі відноситься до королівських палаців. Замок з дерева з мотт і бейлі міг бути побудований некваліфікованою робочою силою — залежними від феодала селянами, які вже мали навички, необхідні для будівництва дерев'яного замку (вміли рубати ліс, копати і працювати з деревом). Вимушеним працювати на феодала робітникам, швидше за все, нічого не платили, тож будівництво замку з дерева обходилося дешево. За оцінками фахівців, для будівництва пагорба середньої величини — 5 метрів заввишки та 15 метрів завширшки — потрібно 50 робітників та 40 днів. Відомий архітектор Джеймс із Сент-Джорджа, відповідальний за будівництво замку Бомаріс, так описував витрати, пов'язані з будівництвом замку:

«Якщо Ви думаєте, куди може витратися так багато грошей за тиждень, повідомляємо, що нам потрібно і буде потрібно в майбутньому 400 мулярів, а також 2000 менш досвідчених жінок, 100 возів, 60 возів і 30 човнів для постачання каменю; 200 робітників на каменоломні; 30 ковалів і теслярів, щоб покласти поперечні балки та підлоги, а також для виконання іншої необхідної роботи. Це все без огляду на гарнізон... і купівлю матеріалів. Яких потрібна велика кількість... Виплати робітникам все ще затримуються, і ми зазнаємо

великих труднощів, утримуючи робітників, бо їм просто нема де жити».

1. Структура. Ранні європейські замки зводилися переважно з дерева; вони оперізувалися дерев'яною огорожею - палісадом; вже тоді довкола замків почали з'являтися рови. Прикладом такого замку може бути Вишгородський замок кийвських князів. Кам'яне замкове будівництво поширилося у Західній та Центральній Європі лише до XII століття.

Головною частиною середньовічного замку була центральна вежа – донжон, яка виконувала функції цитаделі. Крім своїх оборонних функцій, донжон був безпосереднім житлом феодала. Також у головній вежі часто знаходилися житлові кімнати інших мешканців замку, колодязь, господарські приміщення (склади продовольства та ін.). Часто в донжон розташовувався великий парадний зал для прийомів. Його елементи можна знайти у замковій архітектурі Західної та Центральної Європи, Кавказу, Середньої Азії тощо.

Зазвичай замок мав невеликий внутрішній двір, який оточували масивні зубчасті стіни з вежами та добре укріпленими воротами. Далі слідував зовнішній двір (форбург), що включав господарські будівлі, а також замкові сад і город. Весь замок був оточений другим рядом стін та ровом, через який перекидався підйомний міст. Якщо дозволяв рельєф місцевості, то рів заповнювався водою і замок перетворювався на замок на воді.

Рів та вентиляційні башточки слухової галереї. Центрами оборони стін замку були вежі, що виступають за площину стін, що дозволяють організувати фланговий обстріл идучих на напад. У російській фортифікації ділянки стін між баштами називалися пряслами. У зв'язку з цим замки були у плані багатокутник, стіни якого слідували рельєфу місцевості. Численні приклади подібних споруд дійшли донині на території Великобританії, ФРН, Франції, України та Білорусі (наприклад, Мирський замок у Білорусі або Луцький замок в Україні).

Згодом структура замків ускладнювалася; в територію замків включалися

вже казарми, суд, храм, в'язниця та інші споруди (замок Кусі у Франції, XIII століття; замок Вартбург у Німеччині, XI століття; замок Харлек у Великій Британії, XIII століття).

Історія розвитку. Витоки замкового зодчества сягають оборонних споруд VIII–VII століть до нашої ери, що зводилися на теренах Ассирії. Прототипи майбутніх замків простежуються також в архітектурній практиці Стародавнього Риму. У цей період укріплювалися заміські резиденції правителів, яскравим прикладом чого є палац імператора Діоклетіана в Салоні (околиці сучасного Спліта, Хорватія). Давньоримські інженерні рішення суттєво вплинули на середньовічну європейську архітектуру. Розвинені фортифікаційні системи набули масового поширення у Візантії, звідки до IX століття транзитом потрапили до Західної Європи.

У часи феодальної роздробленості та перманентних міжусобних конфліктів житло магната мало передусім гарантувати безпеку. У Західній Європі замки як приватні фортифіковані резиденції дворянства почали масово з'являтися з X століття (процес, відомий в історіографії за термінологією П. Тубера як «*in castleamento*» або «замкування»). На теренах Англії замкове будівництво досягло апогею у XII столітті. Комплекси належали як короні, так і приватним особам. При цьому англійські барони не мали права споруджувати укріплення без монаршого погодження (вимагався офіційний дозвіл на «кренеляцію» — облаштування наявного житла зубчастими мурами). За самовільне будівництво король мав право демонтувати об'єкт. Зокрема, за правління Генріха II було ліквідовано понад тисячу таких незаконних споруд. Королівські фортеці утримували постійні залоги, акумулювали арсенали зброї, продовольчі резерви та нерідко використовувалися як пенітенціарні установи (в'язниці), слугуючи опорними пунктами центральної влади в регіонах. Окрему категорію становили масштабні за розмірами замки військово-чернечих орденів

(наприклад, Кенігсберзький).

Із завершенням середньовічної епохи замки поступово втрачали оборонне значення, трансформуючись у репрезентативні житлові простори. Зі становленням артилерії воєнна доцільність класичних замків нівелювалася, а елементи фортифікації збереглися суто як декоративні маркери (як у французькому замку П'єрфон кінця XIV століття). Частина споруд була занедбана, інші — реконструйовані в палацово-паркові ансамблі або інтегровані у новітні великі фортеці (зокрема, цитадель Кенігштайн). В архітектурі запанувало регулярне планування з вираженою симетрією, де домінував палацовий характер споруди, що демонструють Мадридський замок у Парижі (XV–XVI ст.) або Несвізький замок (XVI ст.). У XVI столітті замковий тип будівництва в Європі остаточно поступився палацовому. Захисні функції найдовше утримували фортифікації Грузії, які активно споруджувалися аж до XVIII століття.

Впровадження та масове застосування пороху ознаменувало захід замкової епохи. Під час облог атакуюча сторона за наявності відповідного ґрунту почала застосовувати мінну війну — приховане прокладання підкопів (сап) для закладання потужних вибухових зарядів під фундаменти мурів (як під час штурму Казанського кремля у XVI столітті). Для протидії цьому захисники завчасно рили на певній відстані підземні контрмінні галереї («слухи»), де прослуховували вібрації землі задля виявлення та знищення ворожих підкопів.

Проте прогрес артилерії та зростання кінетичної сили снарядів змусили військових аналітиків відмовитися від замкових комплексів як основи стратегічної оборони. Високі кам'яні стіни, які раніше ускладнювали штурм, виявилися беззахисними перед вогнем гармат. На зміну їм прийшла фортечна інженерія — розгалужені низькі та масивні бастіонні системи (з рavelінами тощо), що започаткувало наукову фортифікацію. Нові мури стали

присадкуватими й надзвичайно товстими. Визнаним реформатором цієї галузі став головний інженер Людовіка XIV, маршал Франції Себастьєн де Вобан (1633–1707). Подібні укріплення, що часом еволюціонували з давніх замків, використовувалися навіть у період Другої світової війни для стримування наступу ворожих військ (наприклад, Брестська фортеця).

Сьогодні замкова спадщина виконує переважно соціокультурну та рекреаційну функції. Значна частина споруд функціонує як музейні комплекси чи ресторанні локації, а деякі об'єкти після реставрації переходять у приватну власність або здаються в комерційну оренду.

Стилістичні етапи будівництва замків.

Норманський стиль (XI – середина XII ст.). Цей етап, що є різновидом Романського стилю, фокусувався на масивності та неприступності.

Тип споруди: Спочатку це були замки типу *motte-and-bailey* (дерев'яна вежа на насипному пагорбі), які згодом замінили кам'яні донжони (*keeps*). Ключові риси:

1. Масивні стіни: Надзвичайна товщина (до 5 метрів), що витримувала облогу.
2. Напівциркульні арки: Характерна ознака стилю в оформленні вікон та порталів.
3. Вузькі вікна-бійниці: Мінімальні отвори для захисту.
4. Приклад: Лондонський Тауер (Біла Вежа).

Англійська готика (кінець XII – XVI ст.).

З розвитком технологій та появою вогнепальної зброї замки почали поєднувати оборонну міць із вишуканістю. Еволюція стилів: Англійська готика поділяється на Ранню (*Lancet*), Декоративну (*Decorated*) та Перпендикулярну (*Perpendicular*). Ключові риси:

1. Стрільчасті арки та нервюрні склепіння: Дозволили будувати вищі та

легші конструкції.

2. Концентричні замки: Система з кількох кілець стін із вежами, що дозволяла вести багатоярусний обстріл.

3. Вітражі та декор: Поява великих вікон із кам'яним різьбленням (масверком) у житлових покоях.

4. Приклад: Замок Карнарвон або перебудовані частини.

Культурний контекст: легенди та історія як основа для майбутнього сторітелінгу в журналі. Використання культурного коду — легенд, міфів та реальних історичних подій — це один із найпотужніших інструментів у сучасному сторітелінгу. Для журналу це спосіб не просто дати інформацію, а створити емоційний зв'язок між минулим і теперішнім. Англійські замки нерозривно пов'язані з міфом про короля Артура. Це ідеальна основа для візуального та текстового наповнення: Тінтагель (місце народження легенди. Тут сторітелінг може будуватися на контрасті між дикою природою Корнуоллу та лицарським етосом.), Вінчестер (де зберігається знаменитий «Круглий стіл». Це чудова нагода розповісти про те, як ідеологія минулого впливає на сучасні уявлення про честь.

Війна Троянд: Гра престолів у реальності. Замки на кшталт Уоріка (Warwick) або Тауера — це готові сценарії для політичних трилерів.

Романтизм та руїни слугують згадкою про те, що не кожен замок має бути відновленим. Порожні вікна замку Кенілворт розповідають про нерозділене кохання Роберта Дадлі до Єлизавети I краще за будь-який підручник.

Замки у культурі. У XVIII—XIX століттях інтенсивний розвиток такого культурного спрямування, як романтизм, який спровокував справжню «культурну експансію» Середньовіччя — у суспільстві різко зріс інтерес як до власне Середньовіччя, так і до різноманітних культурних проявів.

З'явився такий літературний жанр, як готичний роман і новий розвиток

отримав історичний роман. Дія романтичної прози в цих жанрах часто розгортається в епоху Середньовіччя і (або) відбувається в замках. Такі описи Вальтером Скоттом облоги замку нормандського барона Фрон-де-Бефа Торкільстон у романі «Айвенго» (1819) і Шонвальдського замку єпископа Льежського в романі «Квентін Дорвард» (1823), або описи Артуром Конан Дойлом (1891) та замку бретонського барона Олів'є де Сент-Івона Ла Броїньєр у романі «Сер Найджел Лорінг» (1906).

Середньовічні замки в кіно - це не просто декорації, а атмосферні персонажі, що передають дух епохи, інтриги та масштабні битви. Знамениті локації включають замок Уорд (Гра престолів), Единбурзький замок та Празький град. Ключові фільми: «Царство небесне», «Залізний лицар», «Хоробре серце» та «Ім'я троянди». З розвитком кіноіндустрії, багато порівняно добре збережених або відреставрованих замків стали використовуватися як місця для зйомок історичних і костюмно-пригодницьких фільмів і серіалів.[5]

Висновки

У цьому розділі було з поняттям тревел – журналістика. Також було розглянуто поняття «тревел-журнал». Було детально аналізовано її особливості, історію та роль у сучасному світі. Також було досліджено її вплив на людей та культуру.

Також у цьому розділі було широко розглянуто складову майбутнього журналу – середньовічний замок. Було ознайомлено з такими складовими цього об'єкту як: структура, історія, особливості. Детально було аналізовано складові замку епохи Середньовіччя як для одного з ключових складових контенту для майбутнього журналу. Акцент також було зроблено на зображення замку у таких напрямках мистецтва як література та кінематограф.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ АНАЛОГОВОГО СЕРЕДОВИЩА

У другому розділі було докладно вивчено 8 журналів-референсів на історичну та архітектурну тематику.

Головний акцент було зроблено не тільки на їх журнальних особливості, а й на історію їх створення. Також була вивчена їхня роль на міжнародному ринку.

2.1 Референс №1

Перший референс (Додаток А , рис. А.1) це відомий в Україні журнал «Загадки історії».

«Загадки історії» — це популярний науково-популярний журнал, присвячений історичним розслідуванням, таємницям зниклих цивілізацій, військовим секретам і біографіям відомих особистостей.

Історія розвитку.

Витоки його історії починаються в 1997 році, коли журнал спочатку розвиваючись як частина масштабного російського видавничого проекту. Це сталося, коли редакція популярного тижневика «Таємниці ХХ століття» прийняла рішення виділити матеріали, присвячені глибокій світовій історії, в окреме самостійне видання, яке стало виходити як окремий щомісячний (або щотижневий) журнал. У виданні досліджуються долі історичних особистостей, нерозгадані археологічні артефакти, міфи давніх цивілізацій та історичні розслідування, і вони дуже цікаво подано, що хочеться читати і читати знову.

Журнал адаптований для широкої аудиторії та виходить не лише у класичному друкованому, а й у сучасному цифровому вигляді (зокрема

випускаються локалізовані регіональні версії, наприклад, в Україні).

Видання випускається на території України та висвітлює такі ключові теми: «Нерозгадані таємниці минулого», «Археологічні знахідки та відкриття» та «Історичні версії, міфи та сенсації».

Журнал виходить регулярно і зазвичай раз на два тижні або щотижня. Він доступний як у друкованому вигляді в супермаркетах, так і за передплатою (наприклад, через «Укрпошту» чи різні онлайн-магазини преси).

Його було обрано як зразок для цікавого написання тексту. Верстка цього журналу стала мені зразком та основою для майбутньої роботи.

2.2 Референс №2

Другий референс (Додаток А, рис. А.2) - це один з найвідоміших міжнародних журналів нашого часу, журнал «National Geographic Traveler».

National Geographic Traveler - один з найпопулярніших і авторитетних міжнародних журналів про подорожі, що випускається під егідою National Geographic, який видається компанією NG Media у Вірменії, Бельгії, Нідерландах, Китаї, Хорватії, Чехії, Німеччині, Греції, Індонезії, Словенії, Іспанії та Великобританії.

Історія розвитку.

Журнал National Geographic Traveler був запущений як щоквартальне видання навесні 1984 Національним географічним товариством під керівництвом президента Гілберта М. Гросвенора і спочатку виходив як щоквартальний альманах. Найперший номер включав статті про Гранд-Каньйон, Вашингтон і провінції Канади. Розвиток формату стався у 1989 році, коли журнал став двомісячним, а потім виходив 8 разів на рік. Редакція змінила підхід, змістивши акцент із путівників на унікальні враження, культуру,

екологічний туризм та місцевий колорит, що принесло журналу світову славу. Його видання стало глобальним, запустивши десятки локальних версій у всьому світі, включаючи Великобританію, Китай, Іспанію, Росію та країни Латинської Америки. У 21 столітті, еру сучасних технологій журнал продовжував бути друкованим, але в грудні 2019 року вийшов останній американський друкований випуск журналу. З 2019 року бренд повністю перейшов на цифрові платформи та цифрові підписки.

Метою створення цього видання було розширення тематики. Головний журнал National Geographic розповідав про науку і показував важкодоступні куточки планети, тоді як Traveler замислювався як «освітній ресурс про подорожі», щоб надихати читачів на самостійні подорожі реальними маршрутами.

Основні характеристики журналу.

Тематика журналу – це надихаючі маршрути, культура, екзотичні країни, екотуризм, приховані перлини, а також гастрономічні та історичні тури.

Аудиторія читачів дуже різноманітна: від незалежних мандрівників та любителів фотографій до тих, хто цінує якісний лайфстайл.

Формат – це рівень люкс, а саме розкішні друковані випуски, що виходять кілька разів на рік (залежить від регіональної редакції), а також багатий контент.

Популярність дуже велика і має авторитет, тому що бренд має безліч локальних видань та цифрових версій, включаючи визнаний National Geographic Traveller (UK). Журнал випускає офіційний додаток, через який зручно завантажувати та читати випуски у форматі PDF (доступно в Google Play).

Цей референс було обрано як зразок для докладних маршрутів (в журналі є поради для коротких подорожей (вихідних) і великих відпусток.) і натхнення для майбутнього тексту (в даному випуску це статті про кращі куточки Іспанії

та світу).

2.3 Референс №3

Наступний референс (Додаток А, рис. А.3) - це травелог (жанр літератури, який описує подорожі та відвідані місця). "The Kingdom by the Sea: A Journey Around Great Britain" американського письменника Пола Теру, який він написав у 1983 році.

Історія розвитку.

Назва книги запозичена з вступних рядків вірша Едгара Аллана «Аннабель Лі». Поїздка письменника відбулася під час Фолклендської війни та народження принца Вільяма, нинішнього принца Уельського та спадкоємця короля Чарльза та його першої дружини "Королеви людських сердець", леді Діани Спенсер. Це час, коли Британія переживала серйозні економічні спади.

Письменник починає свою подорож з Лондона і рухався він за годинниковою стрілкою вздовж узбережжя. Також він переважно користувався поїздами, зупиняючись у прибережних містах. Книга сповнена сарказму та цинічних, але проникливих зустрічей. Теру не цікавиться традиційними замками і парадними пам'ятками — його фокус спрямований на звичайних людей, провінційний побут, курорти, що в'януть, і британський характер.

2.4 Референс №4

Четвертий референс (Додаток А, рис. А.4) — це журнал AD. Журнал (повна назва Architectural Digest) — це провідне міжнародне видання про архітектуру, дизайн інтер'єрів та стиль життя.

Історія розвитку.

Історія цього знаменитого журналу почалася в США і в 1920 видавцем Джоном Бредшоу Літлом. Спочатку він замислювався як суто професійний альманах для архітекторів та будівельників, фокусуючись на фасадах, кресленнях та технічному описі каліфорнійської нерухомості.

Однак у другій половині XX століття і завдяки величезному впливу легендарного головного редактора Пейджа Райса видання розширило тематику. Журнал став писати про розкішні інтер'єри, мистецтво та спосіб життя, відкриваючи для читачів двері до будинків голлівудських зірок та світової еліти чогось до цього не було. У 1990-х та 2000-х роках AD вийшов на міжнародну арену і став глобальним брендом, відкривши редакції в Німеччині (1996) та інших країнах. Журнал адаптувався під локальні ринки, але зберіг статус світового трендсеттера.

В даний час журнал належить медіаконгломерату Condé Nast і по праву вважається «біблією дизайну» для професіоналів та любителів прекрасного по всьому світу. Його головний міжнародний ресурс не тільки постійно оновлюється, але й пропонує безліч натхнень для облаштування житла:

1. «Home Tours & Open Door»- це ексклюзивні відео- та фотоекскурсії розкішними будинками відомих людей.

2. «AD It Yourself» дає поради, тренди та інструкції від провідних дизайнерів (наприклад, як оптимізувати простір або уникати декору)

3. «Design News» -це найактуальніші новини архітектури та мистецтва

Цей референс було використано, щоб описати інтер'єр як одне з чудес внутрішньої архітектури замку.

2.5 Референс №5

П'ятий референс (Додаток А, рис. А.5), книга "Castles of the World: від давніх шкіл" (автор: Phyllis G. Jestice) - це чудово ілюстрований путівник по найвідоміших фортець і палаців планети, який охоплює період від античності до XX століття. Його зробило видавництво "Amber Books".

Історія розвитку.

Її історія почалася три роки тому, а саме коли вона була вперше видана в травні 2023 року. Ідея автора, відомого історика та медієвіста, доктора Філіса Джестайса та самого проекту полягала в тому, щоб показати історію людства крізь призму архітектурних споруд, які продовжують збагачувати сучасний ландшафт. Замки тут розглядаються не просто як оборонні укріплення, а як статус-символи знаті, житлові будинки та відображення доби.

Її хронологічне охоплення просто вражає. Це понад 200 високоякісних фотографій із короткими історичними та архітектурними описами для кожного замку. Глобальна географія також дивує тому що простягається від шотландського високогір'я і європейських казкових палаців (таких як Нойшванштайн) до азіатських і кубинських фортів. Формат книги різноманітний. Вона доступна в різних варіаціях, включаючи кишенькову (Pocket) та портретну (Portrait), що робить її чудовим подарунком або прикрасою інтер'єру.

Її було використано як приклад панорамних фото для мого проекту.

2.6 Референс №6

Шостий референс (Додаток А, рис. А.6) і книга "101 Amazing Castles & Palaces Around The World" - це багато ілюстрована подарункова енциклопедія

для всіх любителів історії та подорожей. Вона знайомить читачів із найвражаючішими архітектурними шедеврами планети: від неприступних середньовічних фортець до розкішних королівських палаців.

Історія створення.

На відміну від творів з одним автором, цей проект створювався командою редакторів та ілюстраторів азіатського видавництва «Mind to Mind».

Метою створення цієї книги було зробити історію архітектури доступною, візуально привабливою і легкою для сприйняття. Книга замислювалася як своєрідний «паспорт» для віртуальних подорожей, де кожен замок виступає як символ цілої епохи, чи це похмура цитадель, що пережила облоги, чи розкішний палац монархів. У книзі немає суцільного тексту, і ця особливість робить її ідеальною як для дорослих, так і для дітей.

Так як книга поєднує пізнавальний текст та високоякісні ілюстрації, що робить її чудовим подарунком як для дітей, так і для дорослих, вона ідеально підходить як для віртуальних подорожей та натхнення, так і для планування майбутніх поїздок.

Я використовувала цей референс як зразок панорамних фото для роботи.

2.7 Референс №7

«Die Ukraine. Historische Orte» (Додаток А, рис. А.7) — це відомий німецькомовний ілюстрований путівник-альбом автора Сергія Удовіка та видавництва «Ваклер».

Вперше його було видано у 2000-х роках, проте одне з найпопулярніших видань вийшло у 2013 році. Цей альбом створювався як репрезентативний та солідний презент для іноземців, щоб познайомити читачів із Німеччини, Австрії та Швейцарії з багатогранною архітектурою, природою та історією України.

Книга складається із 104 сторінок. На крейдованому папері високої якості розміщені виразні фотографії, доповнені історичними нарисами німецькою мовою.

Основні локації, представлені у фотоальбомі:

- Київ: Києво-Печерська лавра, Софійський собор;
- Львів та Західна Україна: Кам'янець-Подільська та Хотинська фортеці, Олеський, Золочівський та Підгорецький замки;
- Чернігів: Кам'яна Могила;
- Умань та ін.

Це солідне подарункове видання обсягом 104 сторінки, що містить понад 200 якісних фотографій.

2.8 Референс №8

«Міжнародний туризм» (Додаток А, рис. А.8) — це перший щодвомісячний україномовний журнал про мандрівки та відпочинок в Україні, який видається з 1992 року.

Історія створення.

Він був заснований у 1991 році, а його перший номер побачив світ лише через рік, у 1992 році в Києві, що зробило його піонером серед туристичних періодичних видань Незалежної України. Його створили головний редактор Олександр Горобець та Ірина Воробей, а видавцем виступила редакція журналу «Міжнародний туризм». У 2000-х роках видання отримало потужний поштовх для розвитку і згодом став лідером галузі. Журнал почав активно співпрацювати з туристичними представництвами та порадами Іспанії, Польщі, ОАЕ, Таїланду, Шрі-Ланки, Танзанії, Мальти та інших країн. Також "Міжнародний туризм" отримав численні нагороди. Наприклад, у 2004 та 2006 роках він виграв гран-прі

престижного українського журналістського конкурсу «Золоте перо» як найкраще туристичне видання. Сьогодні компанія працює як повноцінний видавничий дім, що випускає як сам журнал, так і різні спецвипуски (наприклад, про спа та здоров'я).

Контент журналу дуже різноманітний. Видання публікує матеріали про природні та рукотворні чудеса планети, екзотичні країни, вітчизняні туристичні маршрути, історію, традиції різних народів, а також поради для туристів, бізнес-аналітика ринку та автоподорожі. Формат є щомісячним журналом з 20 000 примірників на рік. Сумарно журнал виходить 6 разів на рік українською мовою

Висновки

У результаті аналізу восьми референсів – друкованих та цифрових видань туристичної, історичної та архітектурної тематики – було виявлено ключові тенденції у дизайні, верстці та поданні матеріалу, які можуть бути використані у власному проєкті.

По-перше, проаналізовані видання («Загадки історії», «National Geographic Traveler», «Міжнародний туризм» та інші) демонструють високу якість візуального матеріалу: використання панорамних фотографій, чітку композицію розворотів, продумане співвідношення тексту та ілюстрацій. Журнал «National Geographic Traveler» вирізняється люксовим форматом, насиченим візуальним контентом та акцентом на культурні особливості місць. Українське видання «Міжнародний туризм» є прикладом якісного друкованого продукту, адаптованого до локальної аудиторії, з різноманітним контентом (поради, аналітика, репортажі).

Подруге, ілюстровані путівники («Castles of the World», «101 Amazing Castles & Palaces Around The World», «Die Ukraine. Historische Orte») доводять

ефективність поєднання високоякісних фотографій із короткими історичними описами. Такий підхід робить видання доступним для широкої аудиторії, зокрема для читачів, які не мають спеціальної історичної освіти. Використання панорамних зображень дозволяє передати масштаб архітектурних споруд та створює ефект присутності.

По-третє, аналіз показав, що нестандартний авторський підхід (акцент на людях, побуті, атмосфері, а не на традиційних пам'ятках) може бути цікавим джерелом натхнення для формування унікального стилю тексту. Журнал и також слугують зразком для опису інтер'єрів, що є важливим при висвітленні внутрішньої архітектури замків (інтер'єри, стиль життя, розкіш).

По-четверте, журнал «Загадки історії» є прикладом цікавого написання історичного тексту. Його верстка та структура стали основою для майбутньої роботи, оскільки видання вдало поєднує науково-популярний стиль із доступністю та емоційністю подання матеріалу.

Таким чином, проведений аналіз дозволив визначити ефективні прийоми: якісна фотографія, збалансоване співвідношення тексту та ілюстрацій, зрозуміла структура видання, адаптація контенту до цільової аудиторії. Отримані результати будуть використані під час створення авторського тревел-журналу про замки Англії.

РОЗДІЛ 3

ПРОЄКТНА ПРОПОЗИЦІЯ

У третьому розділі було зосереджено увагу на створенні ескізів майбутнього проекту.

Розробка об'єкта проекту передбачає створення видання де переплелася історія, архітектура та туризм. Також було приділено особливу увагу на відтворення кольору та якісним панорамним фотографіям, оскільки вони допомагають глядачам відчувати глибину та занурення в атмосферу Середньовічної Англії. Робота була виконана у програмі “Canva” (Додаток Б, рис. Б.1)

3.1 Пошуково- ескізна робота

Коли була обрана остаточна тема для диплома - замки Англії, почалася ескізна робота, яка зрештою мала 8 варіантів.

Перший варіант.

Найперший варіант являв собою каталог із замків розбитий на два розділи. Перший розділ був присвячений 13 найвідомішим замкам Англії їх історії та легендам . Другий розділ був присвячений найвідомішим замкам руїн, що був насичений панорамними фотографіями.

Цей варіант був відхилений так як він не тільки не мав інформації але і не мав професійної верстки і сітки для журналу.

Другий варіант.

Другий варіант був приклад сторінок про Віндзорський замок. Перший розворот включав історію про сам замок і 2 фогографії. Другий розворот включав таку структуру: ліворуч - це архітектурні чудеса;справа-що варто в

ньому подивитися;

Цей варіант був відхилений, оскільки він не мав професійної верстки та сітки для журналу.

Третій варіант.

Третій варіант був прикладом майбутньої концепції про замки спираючись на розвороти по Віндзорському замку і замку Уорік.

Структура була наближена до професійної верстки журналу і текст було розставлено по блоках. Кожен замок мав 3 розвороти: перший: це коротка історія про замок;другий: це будова (ліва сторона) і як до нього дістатися; третій перелік та опис будівель які знаходяться навколо замку

Цей варіант був відхилений, оскільки він не мав професійної верстки та сітки для журналу. Також він не мав чіткої структури

Четвертий варіант.

Четвертий варіант як і третій був прикладом майбутньої концепції про замки спираючись на розвороти по Віндзорському замку і замку Уорік.

Структура була наближена до професійної верстки журналу і текст було розставлено по блоках. Кожен замок мав 4 розвороти: перший: це коротка історія про замок;другий: це будова (ліва сторона) і як до нього добираться;третій: це маршрут історичним центром міста Віндзор;четвертий: це маршрут парками у місті Віндзор.

У замку Уорік перші два розвороти збігаються, але третій і четвертий мають трохи іншу інформацію: третій - це те, що знаходиться на і біля території замку та четвертий - це подорож містами графства, де розташований замок

Цей варіант був відхилений, оскільки він не мав професійної верстки та сітки для журналу. Також він не мав чіткої структури

П'ятий варіант.

П'ятий варіант був прикладом майбутньої концепції про замки

спираючись на розвороти по Віндзорському замку.

Структура була наближена до професійної верстки журналу і мала додавання кольорових фонів для деяких сторінок. Текст було розставлено по блоках. Цей приклад мав 5 розворотів: перший: це коротка історія про замок з додаванням тексту на сірому фоні та на тлі панорамного фото (ліва сторона) та повного фону сторінки (синя права сторона)другий: це розворот-будова замку

третій: як до нього добратися (зліва способи, а праворуч карти)четвертий: це оновлений маршрут історичним центром міста Віндзор ;п'ятий: це оновлений маршрут парками у місті Віндзор.

Цей варіант був відхилений так як він не мав професійної верстки та сітки для журналу, хоча був до неї наближений. Також він мав низку помилок у тексті та структурі

Шостий варіант.

Останній варіант був прикладом майбутньої концепції про замки спираючись на розвороти по Віндзорському замку.

Структура була наближена до професійної верстки журналу і мала додавання панорамного розвороту деяких сторінок Текст було розставлено по блокам.Даний приклад мав 3 розвороти:перший: текст на кольоровому фоні (вступ) та ефектами (заголовки) з гербом на тлі панорами Віндзорського замку; другий: це коротка історія про замок;третій: розворот-будівля замку

Цей варіант був відхилений так як він не мав професійної верстки та сітки для журналу, хоча був до неї наближений. Також він мав низку помилок у тексті та структурі. Але на його основі була зроблена майбутня сітка та концепція фінального варіанту.

3.2 Фінальний варіант

Коли було обрано концепцію та сформовано сітку було зроблено фінальний варіант журналу. Ця версія 52 сторінки файлу з якого 50 це розвороти . Журнал має як і належить вступ, зміст і 2 розділи: один про самі замки, а другий містить два туристичні маршрути зроблені як екскурсії цими замками.

Параметри журнальної сітки (А4 розворот)

1. Формат: сторінка А4 вертикаль; розмір розвороту: 420×297 мм
 2. Поля: верхнє: 18 мм ; нижнє: 20 мм; внутрішнє: 16 мм; зовнішнє: 18 мм
 3. Сітка колонок: сторінки – по 6 колонок; ширина стовпчика- 31 мм;
Міжколонник (gutter): 6 мм; ширина стовпчика: 31 мм;
Міжколонник: 6 мм
 4. Базова лінія (Baseline Grid): крок: 4 мм
- Усі тексти прив'язуються до сітки
5. Інтерліньяж: основний текст- 10 pt; підзаголовки- 28 pt; заголовки- 37 pt
 6. Шрифт : Основний Open Sans
 7. Підписи до фото :Open Sans 8-9 pt

Журнал виконаний так, щоб передати атмосферу подорожі. Він багатий на панорамні фотографії замків як і в нічний так і вдень. Текст та оформлення сторінок представлено в чорних, білих, жовтих та синіх кольорах. Всі ці кольори мають важливе значення для англійської культури. Для них ці кольори несуть глибокий символізм, що формувався століттями під впливом традицій, релігії та мови. Наприклад:

Чорний це традиційний колір для похоронних церемоній і вираження поваги. Однак це також колір знаті, тому що суворі костюми та вечірні сукні символізують елегантність, статус та високий професіоналізм. [2]

Білий традиційний колір весільної сукні нареченої, що символізує незайманість і духовну чистоту. Також це символ чесності та доброти і означає щось невинне чи благородне. Цей колір не один із кольорів англійського прапора, а й колір англійського футболу. Елементи білого кольору стали основою традиційної домашньої форми команди. «Леви» (символ Англії) виступають у білих футболках та темно-синіх чи білих шортах. [4]

Синій – це символ монархії та довіри. Він символізує стабільність, авторитет, чесність та безпеку. У Великій Британії це колір для форми поліції та логотипів британських банків. Також це один із кольорів прапора Великобританії. Також тут присутній і футбольний контекст. Головний символ збірної Англії - герб із трьома левами, які захищають емблему збірної з першого міжнародного матчу 1872 року. Їх часто зображуються саме в синьому кольорі золотого або білого фону.

Жовтий - це колір двозначного значення. У позитивному ключі асоціюється з радістю, теплом, енергією та золотом, але також вважається кольором обману, боягузливості та слабкості характеру (ідіома «to be yellow» — бути боягузом). [4]

Розділи.

Перший розділ

Перший розділ присвячений семи найвідомішим замкам Англії та Великобританії: Віндзор[6], Уорік[7], Тауер[8], Бодіам[9], Алнік[10], Бамбург[11] та Хайклер[12]. На кожен замок йде 6 розворотів:

Перший розворот - це панорамне фото замку біля якого є прямокутник. На ньому розташовується структура (Додаток Б, рис. Б.2):

- заголовок: назва та прізвище замку;
- герб сім'ї якої він належить;
- коротка інформація про замок.

Другий розворот – це коротка історія замку (Додаток Б, рис. Б.3).

Третій розворот- схема будови замку. (Додаток Б, рис. Б.4)

Четвертий розворот - це його архітектурні (ліворуч) та еволюція (праворуч)

(Додаток Б, рис. Б.5).

П'ятий розворот - легенди, таємниці та прокляття замку.

(Додаток Б, рис. Б.6).

Шостий розворот - це 3 способи, як до нього дістатися.

(Додаток Б, рис. Б.7).

Тут кожен розворот наповнений не лише красивими та атмосферними картинками, а й дуже цікавою інформацією про замок. Також на кожному розвороті є прямокуток із важливою інформацією та маленьким графічним елементом.

Другий розділ присвячений двом турам по цих замках. На кожен з цих турів йде по два розвороти:

- перший - фото одного із замків (ліворуч) та опис туру (праворуч);

(Додаток Б, рис. Б.8)

- другий - це розворот з картою маршруту де відмічені замки.

(Додаток Б, рис. Б.9)

Висновки

У цьому розділі було описано хід ескізної роботи, завдяки чому було виключено низку помилок. А саме: помилки у тексті та у структурі . Було також аналізовано помилки в якості зображень.

Також докладно описано структуру філаньного варіанта журналу. А саме: параметри сітки. Було також розроблено чітку структуру та детально опрацьовано шрифтову частину.

РОЗДІЛ 4

ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

Охорона праці це найважливіша складова будь-якої професійної діяльності. Від неї залежить створення безпечних і здорових умов залежить як ефективність роботи підприємства, а й життя і здоров'я людей. У сучасному світі та епоху розвитку виробництва, умови роботи супроводжуються впровадженням найсучасніших та нових технологій для використання складного обладнання. Питання безпеки працівників у наш час все також набувають та мають особливе значення. Забезпечення належних умов праці мінімізує, а то й зовсім прибирає ряд небезпечних ситуацій для працівників, а саме: зниження рівня виробничого травматизму та професійних захворювань, підвищення продуктивності та якості праці, якість готової продукції та загальної ефективності роботи підприємств. Працівник, який працює у безпечному для життя та комфортному середовищі, може повністю реалізувати свої професійні можливості, що позитивно впливає на результати діяльності організації загалом. Проблема безпеки праці завжди буде актуальною для багатьох галузей промисловості. Серед основних шляхів вирішення цієї проблеми можна виділити сучасне удосконалення виробничих процесів, постійну модернізацію обладнання та застосування сучасних засобів колективного та індивідуального захисту, а також постійне підвищення рівня підготовки працівників з питань охорони праці та їхньої безпеки на робочому місці. У цій проблемі мабуть найважливішу роль відіграє систематичний контроль за дотриманням вимог безпеки та формування культури безпечної праці.

4.1 Безпечні умови

Для забезпечення нормальних умов праці домашньому робочому місці використовується система штучного освітлення, основним елементом якої є лампи. Їхнє якісне освітлення дозволяє не лише знизити втому очей, але й кардинально підвищити точність виконання робіт та створити комфортні світлові умови для роботи у вечірній період часу.

Лампа денного світла.

Лампа денного світла — це категорія освітлювальних приладів, що випромінюють холодне біле світло (найчастіше з колірною температурою 4000K–6500K), що імітує природне освітлення. Вони активно використовуються для офісів, навчальних закладів та вдома.

Сьогодні представлено два види цих ламп:

Люмінесцентні (ЛЛ): Ці лампи є класичними газорозрядними трубками. Вони працюють за рахунок пари ртуті та люмінофора. Ці характеристики роблять їх економічними, але й небезпечними, оскільки ці лампи містять токсичні речовини, вимагають спеціальної утилізації і можуть мерехтити.

Світлодіодні (LED) – це більш екологічний, економічний та довговічний аналог. Вони встановлені спеціальні світлодіоди з фільтрами, що створюють денне освітлення (від 4000K до 6500K) без мерехтіння та ультрафіолету.

Світлодіодна лампа.

Світлодіодні лампи, або світлодіодні світильники - економічні джерела світла, засновані на світлодіодах.

Їхня історія почалася коли перший світлодіод, який працює у видимому діапазоні, був розроблений у 1962 році групою Ніка Холоньяка («батька світлодіодів») — американського професора в компанії General Electric. Але вони були малопотужними і робили світло тільки на низьких червоних частотах

спектру. У 1968 році були представлені перші комерційні світлодіодні лампи: світлодіодний дисплей Hewlett-Packard, розроблений під керівництвом Говарда Бордена і Джеральда П. Пігіні, і світлодіодна індикаторна лампа компанії Monsanto. Однак ранні світлодіодні лампи були неефективними і могли відображати лише темно-червоні кольори, що робило їх непридатними для загального освітлення та обмежувало їх використання числовими дисплеями та індикаторними лампами.

Сьогодні змінна світлодіодна лампа — освітлювальний прилад, що встановлюється в існуючий світильник, призначений як для встановлення змінних світлодіодних ламп, так і для установки ламп іншого типу.

У моєму робочому середовищі світить один із видів цих ламп, філаментні. Ці лампи зовні чимось схожі на ранні лампи розжарювання, завдяки чому можуть використовуватися в декоративних світильниках, розрахованих на прозорі лампи розжарювання. У таких лампах світлодіоди вирощуються на скляній підкладці, послідовно з'єднуються в групи, як правило по 28 світлодіодів, що дозволяє спростити їх драйвер, тому що одна така «нитка» живиться напругою близько 100 вольт - і завдяки цьому не потрібно перетворення напруги. Їй достатньо лише обмеження струму та випрямлення. З іншого боку, місця для перетворювача та радіаторів охолодження у таких лампах дуже мало. У дешевих філаментних лампах використовуються найпростіші випрямлячі навіть без конденсаторів, що згладжують.

4.2 Виробнича санітарія

Однією з найважливіших умов нашої безпечної та продуктивної праці є забезпечення сприятливих санітарно-гігієнічних умов у виробничому приміщенні. Від таких природних показників як температура повітря, вологість,

освітлення, рівень шуму як і в приміщенні так і на вулиці та чистоти повітря безпосередньо залежить самопочуття працівника, його працездатність та концентрація уваги при виконанні роботи. Але найголовніша небезпека в тому, що недотримання цих вимог може призвести до швидкої втоми, погіршення стану здоров'я та зниження якості виконуваних робіт.

Підприємства.

Усередині робочих зон підприємств для персоналу необхідно підтримувати сприятливі (оптимальні) мікрокліматичні показники, а саме:

- температурний режим внутрішнього повітряного середовища — у межах 22–25°C;
- рівень відносної вологості повітряних мас — від 40% до 60%;
- інтенсивність циркуляції (швидкість руху) повітря — не більше ніж 0,1 м/с.

Відповідно до положень п. 4.3 ДСанПіН 3.3.2.007-98, просторове орієнтування робочих місць відносно віконних (світлових) прорізів має проєктуватися таким чином, щоб природний світловий потік спрямовувався переважно з лівого боку від працівника. Організація робочого простору має виключати ризик виникнення прямого сліпучого блиску та потрапляння світлових променів безпосередньо в очі користувача. З метою мінімізації та приведення до нормативних показників рівнів електромагнітного випромінювання від ПК, регламентується обов'язкове впровадження захисних приєкраних елементів, спеціальних локальних світлофільтрів (індивідуальних засобів захисту зорового апарату) та інших сертифікованих технічних рішень, що пройшли відповідну експертизу в уповноважених (акредитованих) лабораторіях і забезпечені щорічним гігієнічним сертифікатом (згідно з вимогами п. 4.19 ДСанПіН 3.3.2.007-98).

Штучне інсоляційне забезпечення кімнат обов'язково реалізується через

розгортання загальної системи рівномірного розподілу світла (п. 3.2.2 ДСанПіН 3.3.2.007-98). Якщо трудовий процес пов'язаний переважно з опрацюванням паперової документації, нормативно дозволено впроваджувати комбіновані схеми освітлення, інтегруючи локальні джерела світла на додачу до загальних світильників.

Згідно з приписами п. 4.8 ДСанПіН 3.3.2.007-98, конструкція робочого крісла має передбачати підйомно-поворотний механізм з можливістю індивідуального регулювання висоти, кутів нахилу спинки та сидіння (поверхня сидіння від заднього до переднього краю має бути рівною, а сам передній край — мати плавне закруглення).

Проектування інженерних мереж вентиляції, опалювальних систем та кондиціонування безпосередньо зав'язане на підтриманні мікрокліматичного балансу. Зокрема, кабінети, призначені для тривалого використання обчислювальної техніки, слід оснащувати кліматичним обладнанням, системами опалення або припливно-витяжними вентиляційними установками. Моніторинг та забезпечення оптимального стану параметрів робочої зони (температури, вологості та рухливості повітря) здійснюються на основі профільних стандартів, включаючи вимоги ДБН В.2.5-67:2013 «Опалення, вентиляція та кондиціонування».

В домашніх умовах.

Працюючи дистанційно, ви самі відповідаєте за організацію свого середовища (стандарти ергономіки та санітарії базуються на тих самих принципах). Перше це грамотна організація робочого простору, в якій потрібно:

- уникати роботи в ліжку чи на дивані;
- використовувати зручний стілець і стіл, що дозволяє тримати спину рівно, а стопи повністю ставити на підлогу;
- розміщувати екран монітора (у разі планшет) з відривом 50-70 див від очей.

Верхня частина монітора повинна бути на рівні ваших очей, щоб запобігти перенапрузі ший.

Також домашнє освітлення відіграє величезну роль у вашій роботі. Не можна працювати у повній темряві за яскравим екраном. Краще використовувати додаткове місцеве освітлення, але слід стежити, щоб воно не відбивалося на моніторі.[13]

4.3 Пожежна Безпека

Пожежна безпека завжди буде, є і буде невід'ємною складовою охорони праці, оскільки виникнення пожежі може призвести не тільки до загрози життю та здоров'ю працівників, але й до пошкодження обладнання, документації та результатів виконаної роботи. Для проектованого приміщення особливе значення завжди має своєчасне виявлення потенційних джерел загоряння та запровадження заходів щодо їх усунення.

На підприємстві.

Юридичним підґрунтям для врегулювання зазначеного спектра питань на суб'єктах господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності виступає Кодекс цивільного захисту України (зокрема, його XIII розділ), а також чинні Правила пожежної безпеки в Україні. Відповідно до положень цих базових нормативно-правових документів, на керівні органи та безпосередніх власників підприємств, установ чи організацій покладається повнота кримінальної та адміністративної відповідальності за належне, своєчасне впровадження, а також подальше забезпечення й контроль суворого дотримання встановленого протипожежного режиму.

Усі співробітники незалежно від своєї посади мають пройти навчання з пожежної безпеки. По повно тренінгів та конференцій з цієї теми, кожен новий

співробітник при прийомі на роботу проходить інструктажі, а на об'єктах підвищеної небезпеки — пожежно-технічний мінімум. Норми пожежної безпеки в Україні. Шляхи евакуації мають бути у кожній будівлі. Заборонено захаращувати запасні виходи, коридори та сходові клітини меблями або обладнанням. Засоби пожежогасіння дуже важливі. Всі приміщення повинні бути укомплектовані вогнегасниками (відстань до найближчого вогнегасника - не більше 20 м). Правила для генераторів - це актуальні та дуже важливі правила в наш непростий час. У зв'язку з оновленими нормами МВС при установці генераторів їх сумарний запас палива не повинен перевищувати 100 л в одній групі, а відстань між ними має бути від 1 метра.

В домашніх умовах.

Забезпечення безпеки житла — особиста відповідальність кожного громадянина нашої країни. Її недотримання може призвести до колосальних і трагічних наслідків.

Електромережа найчастіша причина пожеж. Енергетики часто кажуть, щоб люди не перевантажували розетки потужними приладами і не використовували саморобні обігрівачі. І уникали використання пошкоджених подовжувачів, щоб не сталося коротке замикання. Забороняється залишати без нагляду включені праски, обігрівачі, телевізори та плити. Також категорично заборонено курити у ліжку та залишати відкритий вогонь без контролю. Дуже важливо зберігати легкозаймисті рідини (лаки, розчинники) у щільно закритій тарі подалі від джерел тепла.[14]

4.4 Техніко-економічні розрахунки заходів з охорони праці

Розрахунок штучного освітлення. [15]

Вихідні данні:

- довжина приміщення $A = 30$ м;
- ширина приміщення $B = 12$ м;
- площа приміщення $S = 360$ м²;
- висота підвішування світильників(ламп) $h = 3,5$ м;
- розряд зорової роботи – III;
- підрозряд – а;
- контраст об'єкта з фоном - М (малий);
- характеристика фону – світлий.

Згідно з ДБН В.2.5-28:2018 для зорової роботи розряду IIIa при малому контрасті об'єкта з темним фоном нормована освітленість при загальному штучному освітленні становить 300 лк.

Визначення необхідного світлового потоку. Для розрахунку використовується метод коефіцієнта використання світлового потоку:

$$\Phi = (E \times S \times K_z) / \eta$$

де :

Φ - загальний світловий потік ламп, лм;

E - нормована освітленість, лк;

S - площа приміщення, м²;

K_z – коефіцієнт запасу;

η – коефіцієнт використання світлового потоку.

Для виробничих приміщень приймаємо:

$E = 300$ лк;

$K_z = 1,2$;

$\eta = 1,5$.

Тоді:

$$\Phi = (300 \times 360 \times 1,2) / 1,5$$

$$\Phi = 86400 \text{ лм}$$

Отже, необхідний сумарний світловий потік усіх світильників становить:

$$\Phi = 86\,400 \text{ лм}$$

Вибір світильників. Прийmemo використання сучасних LED ламп зі світловим потоком:

$$\Phi_1 = 700 \text{ лм.}$$

Кількість світильників:

$$N = \Phi / \Phi_1$$

$$N = 86400 / 700$$

$$N = 123 \text{ лампи}$$

Приймаємо:

$$N = 123 \text{ LED-ламп по } 700 \text{ лм}$$

Схема розміщення. Для приміщення 30×12 м доцільно розмістити світильники:

3 рядів по довжині;

6 ламп у кожному ряду.

Загальна кількість:

$$3 \times 6 = 18 \text{ ламп.}$$

Таке розташування забезпечує рівномірне освітлення всієї робочої поверхні.

Висновок

Для приміщення площею 360 м^2 при виконанні робіт розряду IIIa необхідно забезпечити освітленість 700 лк. Для цього потрібно встановити приблизно 18 світлодіодних світильників зі світловим потоком 4500 лм кожний, що забезпечить сумарний світловий потік близько 86400 лм. Нормована освітленість відповідає вимогам ДБН В.2.5-28:2018.

Таке штучне освітлення для дизайнерського бюро, де працівники виконують роботи середньої точності: створюють креслення, макети,

поліграфічні проєкти, працюють із графічними матеріалами та документацією. Це важливе достатнє та рівномірне освітлення робочої поверхні, особливо при роботі з дрібними деталями та темним фоном.

Розрахунок індексу приміщення. Для його визначення використання світлового потоку спочатку розраховують індекс приміщення за формулою: (ФОРМУЛА)

де:

i — індекс приміщення;

A — довжина приміщення, м;

B — ширина приміщення, м;

h — розрахункова висота підвісу світильника над робочою поверхнею, м.

Підставимо вихідні дані:

$$A = 30 \text{ м};$$

$$B = 12 \text{ м};$$

$$h = 3,5 \text{ м}.$$

Отримаємо:

$$i = (30 \times 12) / [3,5 \times (30 + 12)]$$

$$i = 360 / 147$$

$$i = 2,44$$

Отже, індекс приміщення становить:

$$i = 2,44$$

Визначення коефіцієнта використання світлового потоку. Коефіцієнт використання світлового потоку η визначають за спеціальними таблицями для конкретного типу світильника залежно від:

- індексу приміщення;
- коефіцієнтів відбиття стелі, стін і підлоги;
- конструкції світильника.

Для приміщення з світлим фоном можна прийняти такі коефіцієнти відбиття:

стеля — 70 %;

стіни — 50 %;

підлога — 20 %.

Для світлодіодних світильників прямого світлорозподілу при індексі приміщення $i = 2,44$ за довідковими таблицями коефіцієнт використання світлового потоку знаходиться в межах від 0,45 до 0,65

Для розрахунку приймаємо середнє значення:

$$\eta = 1,5$$

Це значення широко використовується в навчальних та попередніх інженерних розрахунках освітлення. Для приміщення доцільно використовувати сучасні світлодіодні (LED) лампи для загального освітлення.

Переваги LED-світильників: Енергоефективність: LED-лампи споживають у 8-10 разів менше електроенергії, ніж лампи розжарювання, та у 2-3 рази менше люмінесцентних (енергозберігаючих) аналогів. Якість світлодіодної лампи може працювати від 30 000 до 50 000 годин. Низьке тепловиділення: LED-прилади майже всю спожиту енергію перетворюють на світло, а не на тепло. Комфортний світ: Світлодіодні лампи включаються миттєво, не мерехтять шкідливі речовини, вони не потребують спеціальної дорогої утилізації, як ртутні лампи.

Для приміщення площею 360 м² та робіт розряду III а рекомендовано використовувати світлодіодні світильники зі світловим потоком близько 700 лм кожний. Прийнята кількість світильників — 18 шт., розміщених рівномірно по площі приміщення, що забезпечує нормативну освітленість 700 лк та комфортні умови праці.

Висновки

У даному розділі розглянуто основні аспекти охорони праці на підприємстві так і в домашніх умовах. Також проаналізовано фактори, які можуть впливати на безпеку працівників та побуту, а також визначено заходи, спрямовані на створення безпечних і сприятливих умов праці.

Було також детально аналізовано виробничу санітарію як і на підприємстві так і в домашніх умовах. Особливий акцент було зроблено на пожежній безпеці як головної загрози життю на підприємстві та в побуті. За допомогою техніко- економічних розрахунків було розраховано штучне освітлення для дизайнерського бюро площею 360 м².

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У ході роботи над дипломним проектом було розроблено авторський журнал про замки, який показує не лише їхню красу, а й їхній масштаб і роль в англійській історії. Ідея проекту базується на образі замку як не тільки величною архітектурною спорудою, але і як цікавий об'єкт.

У ході підготовчого етапу проекту було досліджено актуальні тенденції у сфері туризму та історії, проведено аналіз аналогів, що допомогло сформуванню загальний художній напрямок. Проект орієнтований на велику аудиторію, тобто переважно дорослу та молодіжну аудиторію, здатну сприймати цю інформацію. Важливо було досягти цілісності як у графічному оформленні, так і у побудові, що і стало головним орієнтиром на етапі ескізного пошуку.

Візуальне рішення журналу базується на поєднанні панорамних та високоякісних фото замків та використання символічних кольорів в англійській культурі. Стилiстика виконана в м'якій та традиційній техніці (біле тло, кольори тексту).

Технічна реалізація проекту охопила повний цикл від пошуку інформації по замках до побудови журналу у програмі.

Робота виконана у форматі 297 × 420 мм за наявності 104 сторінок що дорівнює 50 розворотів та 2 про вертикальні обкладинки.

Окремим етапом проекту став аналіз умов праці. Було описано робоче місце та організаційно-технічні заходи щодо захисту від електричного струму, актуальні під час роботи з електронним обладнанням.

Загалом у процесі створення цього проекту вдалося поєднати художню ідею з професійним технічним виконанням, що дозволило реалізувати цілісний авторський задум як з емоційної, так і з формальної точки зору.

ДОДАТКИ

Додадок А

Референси

Рис. А.1 «Загадки історії»

Рис. А.2 «NATIONAL GEOGRAPHIC»

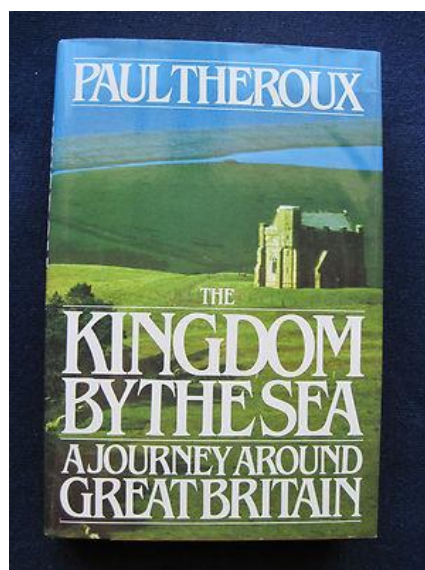

Рис. А.3 «THE KINGDON BY THE SEA»

Рис. А.4 «AD»

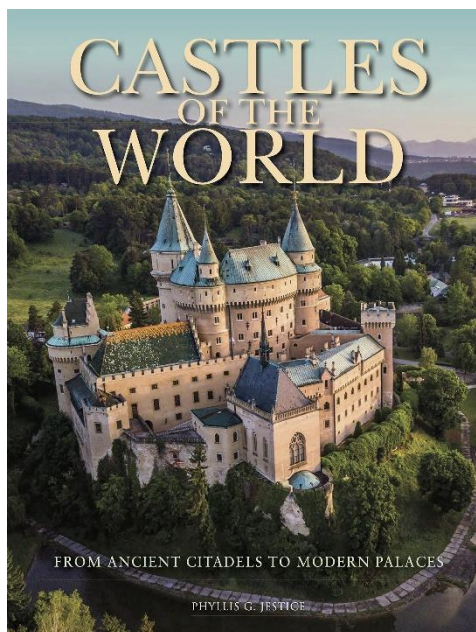

Рис. А.5 «CASTLES OF THE WORLD»

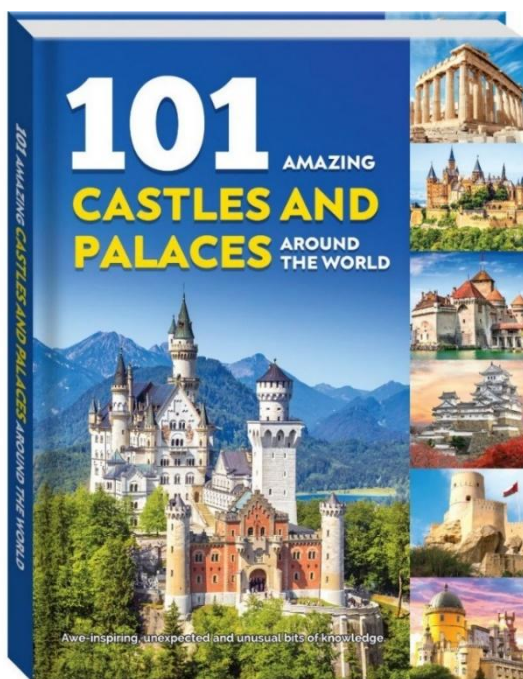

Рис. А.6 «101 CASTLES AND PALASES AROUND THE WORLD»

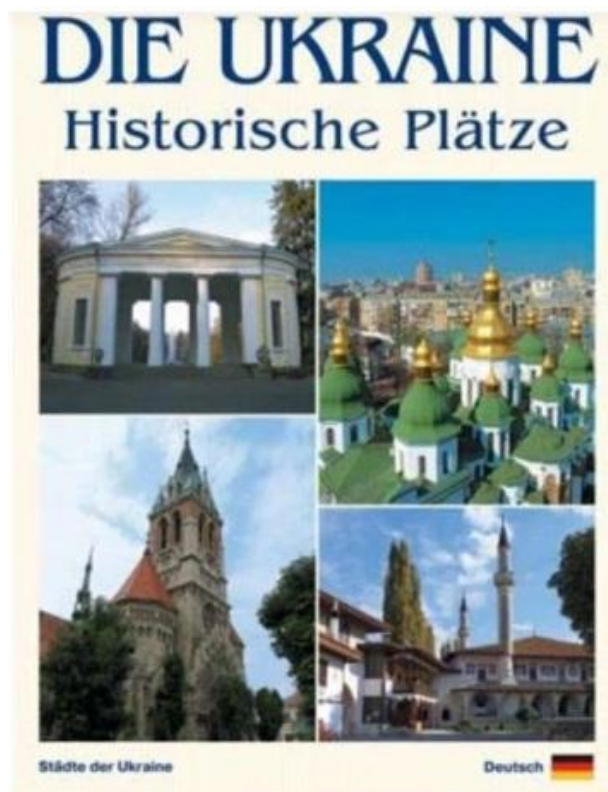

Рис. А.7 «DIE UKRAINE»

Рис. А.8« МІЖНАРОДНИЙ ТУРИЗМ»

Додаток Б

Робочі моменти

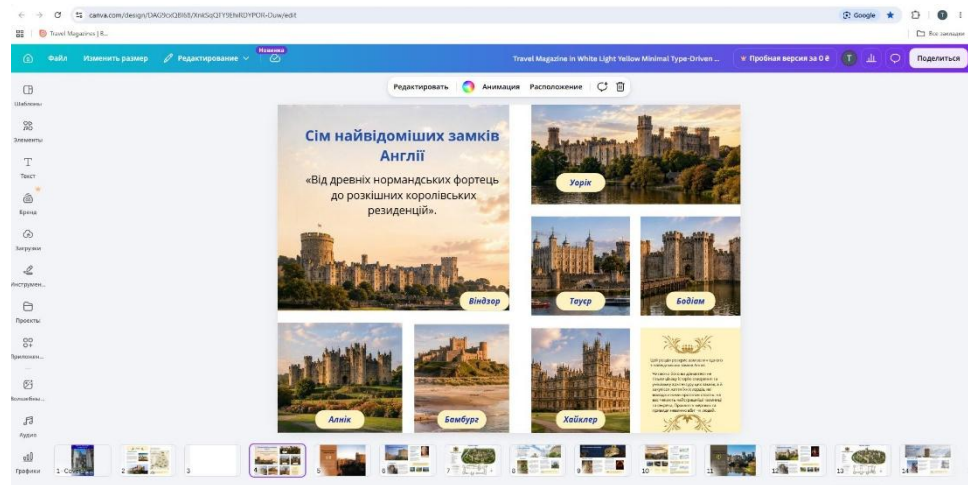

Рис. Б.1 «Робоча зона програми Canva»

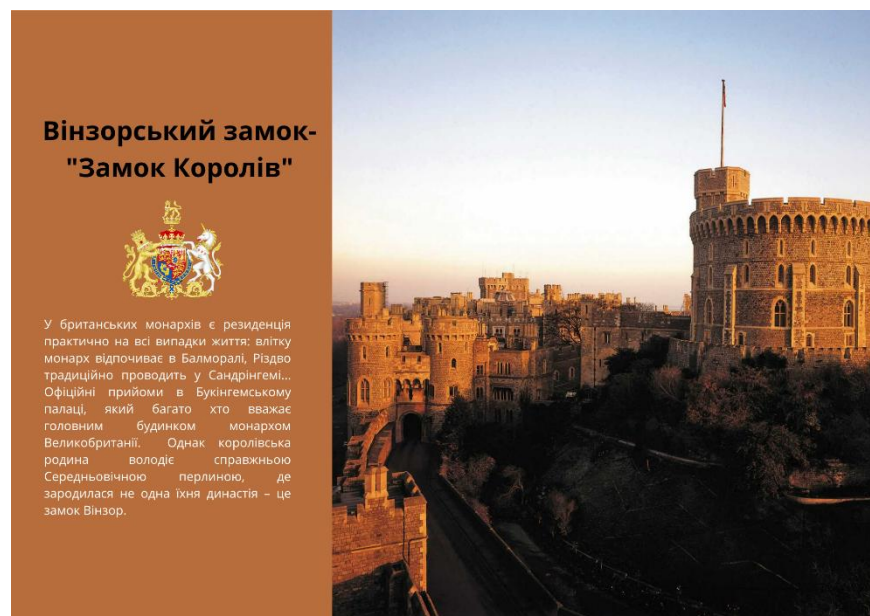

Рис.Б.2 « Приклад першого розвороту»

Віндзорський замок

Віндзорський замок:

від нормандської фортеці до улюбленої резиденції Єлизавети II

Віндзорський замок - це найстаріший і найбільший замок у світі, який служив резиденцією британських монархів вже понад 900 років. Його історія - це наслідок подій від облоги під час баронських воєн до використання як бомбосховища у Другій світовій війні.

Сучасне життя замку балансує між традицією та реальністю. Замок обладнаний сучасними панелями для екологічності, а його сади - це оази спокою, де монархи знаходять умиротворення. Відвідувачі розповідають, як відчували пульс історії, прогулюючись тими самими стежками, що й король.

Улюбленець королеви

Цей замок був улюбленим будинком покійної королеви Єлизавети II через поєднання історичної автентичності, особистих спогадів та історичної значущості. Це місце асоціювалося у неї з безпечністю, сім'єю та любов'ю до коней, а також пропонувало більш самотню атмосферу порівняно з Букингемським палацом.

20 листопада 1992 року назавжди залишилася в пам'яті королевської сім'ї як страшний кошмар, току що в цей день, коли їм виступала страшна пожежа. Причиною став несправний прожектор, який підпалив штору у приватній каплиці та вогонь швидко охопив дах і перетворився на Георгієвський захіт і був загашений лише за 15 годин.

Історія величч

Високо над витгнаними ґрами, на краю древніх саксонських мисливських угідь Вільгельм Завойовник заповнив фундаменти. У 1070, після нормандського завоювання Англії, він вибрав цю стратегічне місце для мотт-бейлі.

Пізніше, у XIV столітті, Едуард III перетворив його з оборонної фортеці на розкішний готичний палац, зробивши Віндзор центром лицарського ордену Подв'язки, а при Генріу VIII та наступних монархах замок продовжував розширюватися.

У XIX столітті за наказом Георга IV архітектор Девід Уайатт провів масштабну реконструкцію замку. Під час Другої світової війни замок став притулком для норвежської родини, а його підземелля - бомбосховищем, де ховалися від німецьких бомбардувань.

Вікторія і Альберт

Повищення вилучив понад 500 мільйонів - від ступ до охоронця. Замок очолює під час церемонії, наприклад Орден Підв'язки, де ланки в жовтих шкатулках крокують двором. У 2025 році за свідками з'явилися інвеститори, де Чарльз III привітав лицарів відомих дівчат, підкреслюючи традиції.

Крута вежа

Верхній двір

Каплиця Святого Георгія

Рис.Б.3 « Приклад другого розвороту»

Віндзорський замок

ВІНДЗОРСЬКИЙ ЗАМОК

КЛЮЧ

- В'їзна брама Генріха VIII
- Нижній двір
- Крута вежа
- Державні апартаменти
- Каплиця Святого Георгія
- Верхній двір
- Вежа Довга
- Східна тераса
- Вежа Королеви
- Приватні апартаменти
- Вежа Принца

Віндзорський замок є найбільшим і найстарішим населеним замком у світі. Резиденція британських монархів понад 900 років.

Замок займає площу близько 13 гектарів. Кількість поверхів: 3

Веж: 11

Кімнат: близько 1 000

Будова замку

ПЛАН ПЕРШОГО ПОВЕРХУ

Віндзорський замок

Архітектурні Чудеса та Еволюція Дизайну "Замку Королів"

Архітектура замку - як мозаїка епох, де нормандський вік XI століття з'єднаний з готичними арками XV століття та георґіанськими інтер'єрами XVIII століття, наче кожен монарх додавав свій штрих до полотна. Архітектура Віндзорського замку - це симфонія стилів, де середньовічна суворість зустрічається з вікторіанською елегантністю. Центральна частина, відомі як Верхній двір, включає Королівську каплицю, що в 1770-х, що височіє на 65 метрів і служить прибутковим для монархів. Ці стіни заговорили до 4 метрів надихають про оборону мемури, коли замок був фортецею, а не палацом.

Еволюція стилів Віндзорського замку - це його перетворення з дерев'яної нормандської фортеці XII століття на величезний готичний палац, що поєднує середньовічну суворість із вікторіанською розкішшю. Він розвивався від оборонної споруди з дотриманням до офіційної королівської резиденції, перебудовуючись у готичному, георґіанському та вікторіанському стилях упродовж 900 років своєї історії. Завдяки послідовній розробці та добуванню, що здійснювали різні монархи, замок став свідком до першої світової війни, коли замок перетворився на величезний архів британської історії.

Три рівні

Верхній двір - це центральна і найбільш урочиста частина Віндзорського замку, оточений величезними будівлями в стилі готичного вихарювання. Тут знаходяться державні апартаменти монарха.

Середній двір - це центральна частина Віндзорського замку, домінують якої є знаменита Крута вежа (Round Tower), введена на шпичку пагорбу в XIII столітті. Історично Середній двір був ладом фортеці і проїзду, в нього здійснюється через ворота Норман, які збереглися в XIV столітті.

Нижній двір ховає Каплицю Святого Георгія, готичний шедевр XIV століття, де поховані монархи, включаючи Генріха VII та Джейн Сеймур. Інтер'єри вражають: Дерев'яні апартаменти в золотистих тонах та колекції мистецтва, зібрані викрами.

Еволюція

Коли його в 11 столітті заснував Вільгельм Завойовник, то він захав дерев'яний замок із велико доміном на шпичку пагорбу, захищеному фортецею. Станом його захав будівництво почалося коли в 12 столітті Генріх II замкнув дерев'яні стіни каменем і побудував круту вежу. В 14 столітті була готична перебудова.

В епоху георґіанського та вікторіанського стилів 18-19 століть, замок набув рис романтичного готичного стилю, ставши символічним резиденцією. Архітектор Девід Уайатт значно перебудував. Верхній двір, наданий замку більш симетричного вигляду. Скопчені це найбільший замок який поєднує різні епохи та зберігає історичну вагу.

Крута вежа

Рис. «Приклад розвороту»

Б.4 третього

Віндзорський замок

Архітектурні Чудеса та Еволюція Дизайну "Замку Королів"

Архітектура замку - як мозаїка епох, де нормандський вік XI століття з'єднаний з готичними арками XV століття та георґіанськими інтер'єрами XVIII століття, наче кожен монарх додавав свій штрих до полотна. Архітектура Віндзорського замку - це симфонія стилів, де середньовічна суворість зустрічається з вікторіанською елегантністю. Центральна частина, відомі як Верхній двір, включає Королівську каплицю, що в 1770-х, що височіє на 65 метрів і служить прибутковим для монархів. Ці стіни заговорили до 4 метрів надихають про оборону мемури, коли замок був фортецею, а не палацом.

Три рівні

Верхній двір - це центральна і найбільш урочиста частина Віндзорського замку, оточений величезними будівлями в стилі готичного вихарювання. Тут знаходяться державні апартаменти монарха.

Середній двір - це центральна частина Віндзорського замку, домінують якої є знаменита Крута вежа (Round Tower), введена на шпичку пагорбу в XIII столітті. Історично Середній двір був ладом фортеці і проїзду, в нього здійснюється через ворота Норман, які збереглися в XIV столітті.

Нижній двір ховає Каплицю Святого Георгія, готичний шедевр XIV століття, де поховані монархи, включаючи Генріха VII та Джейн Сеймур. Інтер'єри вражають: Дерев'яні апартаменти в золотистих тонах та колекції мистецтва, зібрані викрами.

Еволюція

Коли його в 11 столітті заснував Вільгельм Завойовник, то він захав дерев'яний замок із велико доміном на шпичку пагорбу, захищеному фортецею. Станом його захав будівництво почалося коли в 12 столітті Генріх II замкнув дерев'яні стіни каменем і побудував круту вежу. В 14 столітті була готична перебудова.

В епоху георґіанського та вікторіанського стилів 18-19 століть, замок набув рис романтичного готичного стилю, ставши символічним резиденцією. Архітектор Девід Уайатт значно перебудував. Верхній двір, наданий замку більш симетричного вигляду. Скопчені це найбільший замок який поєднує різні епохи та зберігає історичну вагу.

Крута вежа

Загальна площа - понад 5 гектарів і понад 1000 кімнат, включаючи бібліотеки та галереї.

Рис. Б.5 «Приклад четвертого розвороту»

Рис. Б.6 «Приклад п'ятого розвороту»

Подорож до Віндзору

Три найпопулярніші способи

Шоріно Віндзор приваблює близько 890 000 - 1500000 туристів. Основною точкою тяжіння є Віндзорський замок, але також місто, популярне завдяки Ітонському коледжу, Віндзорському парку і близькості до інших визначних пам'яток.

Автобус

З вокзалу Victoria Coach Station (ст. Buckingham Palace Road) він щодня на №702 (коліяний Greenline). Час у дорозі — близько 1 години.

У Віндзорі автобус зупиняється біля замку, пропустити неможливо.

Вартість туди і назад — 15,4 EUR (15 GBP). Якщо взяти квиток в один бік, то буде 11,6 EUR (10 GBP), тому беріть відразу туди і назад.

Залізниця

Потяги до міста йдуть з 2 вокзалів: з вокзалу London Waterloo та з вокзалу London Paddington

До станцій Windsor & Eton Riverside (прямий шлях займе приблизно 1 годину 10 хв) до Windsor & Eton Central з пересадкою в Slough (30-45 хв).

З вокзалу Paddington поїзд від'їжджає о 9:00 ранку.

За квитком можна підійти до автомата, але можна використовувати касу. У касі відразу запитуйте квиток до Віндзора (квиток буде єдиний, тобто одразу з пересадкою). Вигідно брати туди назад (outrider), так дешевше.

Вартість приблизно від 12,2 EUR (10,3 GBP), залежить від завантаженості поїзда.

Автомобіль

траса M4 Exit 6 і траса M3 Exit 3. Відстань від Лондона до Віндзора - 38 км, час у дорозі - 55 хвилин.

Зверніть увагу, що біля замку окремого паркування немає, тож доведеться паркуватися десь у містечку. Знайти паркування заздалегідь можна на спеціальному сайті Віндзор.

Бронювання транспортних квитків Віндзор залежить від того, звідки ви плануєте їхати. Якщо ви подорожуєте в Лондон, краще забронювати квитки на поїзд або суцільний трансфер з капітани в Віндзорський замок або парк LEISURELAND. Для самостійної поїздки купуйте квитки заздалегідь, щоб згодитися, або використовуйте безконтактну банківську картку для проходу через турнікети.

Найдешевший і найпростіший спосіб.

Швидко та комфортно. Прямі шляхи з 2 вокзалів.

Максимальна свобода та індивідуальність. Ідеально для сміливих та індивідуальних поїздок.

Рис. Б.7 «Приклад шостого розвороту»

Тур2

«Вартові Півночі»

Від королівських битв та величчя кіно до морської могутності

Шановні мандрівники!

Сьогодні на вас чекає місце, де історія не застигла під сном вітрів і де досі оживають битви та зберігаються таємниці графів замку Уорика. На північному узбережжі нас чекає подорож у замок Хогвартс (Алікс) та стародавній страж Північних морів (Бамбург)

Дорога

Ми вирушаємо в Бірмінгем о 9:00. Автобус у Уорик їде близько 40-45 хвилин на південний схід. Там на нас чекає година екскурсії замком та його територією. Наступна наша точка після Уорика. Автобус відправляється 11:40 і ми їдемо в Алікс трасою A1(M) близько 4 - 4,5 годин із зупинкою на об'їзді у дорозі. В Алікс нас чекає 2-годинна екскурсія територією замку та прогулянка парком.

Після Алікс нас чекає Бамбург куди ми вирушаємо о 17:09 і їдемо 25 хвилин трасами узбережжя через B6341, A1 і B1341. У замку ми будемо 2,5 години, оскільки крім екскурсії по замку нас ще чекає прогулянка по узбережжю. О 20:04 ми вирушаємо назад до Бірмінгему.

Корисні поради

Візьміть із собою зручне взуття тому що англійські замки - це не тільки парадні зали, а й сотні гвинтових каменів сходів, перетнута місцевість, а в Бамбурзі ще й прогулянки гвинтовими доріжками. Багато взяти впрок у доріжках так як погода в Англії, особливо на узбережжі замку Бамбург може змінитися за пару годин, а океанський вітер пронизує навіть у ясний день

Обов'язково взяти термос і перекус хоча кафе є на території кожного замку, але у високий сезон черги немінучі і є велика частка ймовірності, що ви в дорозі зголодієте. Взяти гарячий чай чи каву з печивом із собою — чудовий спосіб зосередити нас іх. Візьміть Offline-карти для смартфона, так як у ряді історичних місць або сільських районів на шляху до Бамбурга мобільний зв'язок працює нестабільно.

Алікс

Рис. Б.8 «Приклад оформлення туру (перший розворот)»

Рис. Б.9 «Приклад оформлення туру (другий розворот)»

СПИСОК ВИКОРАСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Тревел-журналістика: Вікіпедія . URL:
<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D1%80%D0%B5%D0%B2%D0%B5%D0%BB-> (дата звернення: 12.06.2026).
2. Color symbolism : Вікіпедія. URL:
https://en.wikipedia.org/wiki/Color_symbolism (дата звернення: 12.06.2026).
3. The meaning of colors: Стаття .URL:
<https://www.livescience.com/33523-color-symbolism-meanings.html> (дата звернення: 12.06.2026).
4. Кольори: Стаття. URL :
<https://www.color-meanings.com/color-symbolism-different-cultures/>
 (дата звернення: 12.06.2026).
5. Замок: Вікіпедія. URL :
[https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D0%BA_\(%D1%81%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%83%D0%B4%D0%B0\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D0%BA_(%D1%81%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%83%D0%B4%D0%B0))
 (дата звернення: 08.06.2026).
6. Віндзор: Вікіпедія. URL :
https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D1%96%D0%BD%D0%B4%D0%B7%D0%BE%D1%80%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%B7%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D0%BA (дата звернення: 10.06.2026).
7. Уорік: Вікіпедія. URL:
https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%BA%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%B7%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D0%BA (дата звернення: 12.06.2026).
8. Тауер: Вікіпедія. URL:
<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B0%D1%83%D0%B5%D1%80>

(дата звернення: 09.06.2026).

9. Visiting Bodiam Castle: Туристичний сайт. URL:

<https://jeakeshouse.com/visiting-bodiam-castle-from-rye/> (дата звернення: 11.06.2026).

10. Alnwick Castle: Історико-туристичний сайт. URL:

<https://great-castles.com/alnwickghost.html> (дата звернення: 10.06.2026).

11. Бамбург: Вікіпедія. URL :

[https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%B0%D0%BC%D0%B1%D1%83%D1%80%D0%B3_\(%D0%B7%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D0%BA\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%B0%D0%BC%D0%B1%D1%83%D1%80%D0%B3_(%D0%B7%D0%B0%D0%BC%D0%BE%D0%BA)) (дата звернення: 12.06.2026).

12. Highclere Castle Вікіпедія. URL:

https://en.wikipedia.org/wiki/Highclere_Castle (дата звернення: 12.06.2026)

13. Гігієна праці : Стаття. URL:

<https://profpressa.com/news/gigiena-pratsi-v-detaliakh-vimogi-virobnichoyi-sanitariyi-do-robochogo-mistsia> (дата звернення: 10.06.2026).

14. Нормування освітлення. URL:

<https://studfile.net/preview/5011345/page:2/> (дата звернення: 11.06.2026).

15. Хто відповідає: Стаття. URL:

<https://euroservis.com.ua/ua/kto-otvechaet-za-pozharnuu-bezopasnost-na-predpriyatii/> (дата звернення: 12.06.2026).